

KYSYMYKSET KOMISSIION JÄSENEHDOKKAALLE**Christophe HANSEN****Maatalous- ja elintarvikeasiat****1. Yleinen pätevyys, sitoutuminen Euroopan asiaan ja henkilökohtainen riippumattomuus**

Mitä pätevyyttenne ja työkokemuksenne osa-alueita pidätte erityisen merkittävänä tulevaa komission jäsenen tehtävää ja Euroopan unionin yleisen edun edistämistä ajatellen varsinkin vastuualueellanne? Miten aiotte osallistua komission poliittisten suuntaviivojen täytäntöönpanoon? Miten aiotte toteuttaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja ottaa sukupuolinäkökulman huomioon kaikilla vastuullanne olevilla politiikanaloilla? Miten aiotte toteuttaa nuorisopolitiikan valtavirtaistamista?

Mitä takeita riippumattomuudestanne voitte antaa Euroopan parlamentille ja miten varmistatte, ettei mikään aiempi, nykyinen tai tuleva toimintanne aseta kyseenalaiseksi tehtävienne hoitoa komissiossa?

Olen ollut Euroopan parlamentin jäsen yli viiden vuoden ajan toimien erilaisissa tehtävissä ja useissa eri valiokunnissa. Vuonna 2022 minut äänestettiin kvestoriksi Euroopan parlamenttiin. Tässä tehtävässä pyrin vahvistamaan tätä toimielintä parantamalla edellytyksiä, joiden avulla sen jäsenet voivat täyttää toimeksiantonsa. Esittelijänä rakensin yhteyksiä eri poliittisten ryhmien välille. Osoituksena tästä on täysistuntoäänestyksissä saatu suuren enemmistön kannatus esimerkiksi ulkomaisia tukia koskevaa asetusta, EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kauppa- ja yhteistyösopimusta ja juomavesidirektiiviä koskevissa kysymyksissä. Jos parlamentti vahvistaa, että voin jatkaa työtä Eurooppa-hankkeen edistämiseksi komission jäsenenä, tämä mahdollisuus saada ensikäden kokemusta osallistavan kuuntelun ja kompromissien arvosta tulee olemaan minulle korvaamaton.

Olen kokenut unionin myönteisen vaikutuksen jo varhaisessa vaiheessa, sillä kasvoin pienellä perhetilalla Luxemburgin ja Belgian välisellä raja-alueella avustaen tilan hoitamisessa. Tämän omakohtaisen kokemuksen sekä suorittamani ympäristötieteiden ja riskinhallinnan tutkimuksen ansiosta minuun ovat juurtuneet aito ympäristön kunnioitus, vahva vakaumus siitä, että maanviljelijöille ja elintarviketuottajille on kehitettävä kestäviä elinkeinoja, sekä selvä tietoisuus EU:n maatalous- ja ympäristöpolitiikan keskeisestä roolista. Olen siksi erityisen tyytyväinen siihen, että valittu puheenjohtaja on antanut vastuulleni maatalous- ja elintarvikeasiat. Urallani ja julkisen hallinnon tehtävissä olen keskittynyt luontoon ja maatalouteen liittyviin kysymyksiin, viimeksi Luxemburgin edustajainhuoneen ympäristö-, ilmasto- ja biodiversiteettivaliokunnan puheenjohtajana sekä maatalouden, viininviljelyn ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenenä. Saamani kokemuksen perusteella tiedän, että maanviljely ei ole houkutteleva ala nuorille.

Olen tyytyväinen siihen, että valittu puheenjohtaja on asettanut ensisijaiseksi tavoitteekseni vahvistaa maatalous- ja elintarvikealan kilpailukykyä, sopeutumiskykyä ja kestävyyttä. Jotta maataloudessa pystytään vastaamaan tuleviin haasteisiin, seuraavien sukupolvien on sitouduttava maaseudun suojeluun. Se edellyttää, että työ on mielekästä ja että sitä arvostetaan. Olen täysin samaa mieltä puheenjohtajan kanssa siitä, että tämä onnistuu vain, jos kuunnellaan aktiivisesti maaseutuyhteisöjen asukkaita, joita on yli 30 prosenttia EU:n väestöstä. Aion varmistaa maatalouden tulevaisuutta koskevan strategisen vuoropuhelun raporttiin liittyvät jatkotoimet. Raportti on mainittu yhtenä neljästä kollegion työn perustana käytettävistä raporteista. Sitoudun tekemään yhteistyötä sidosryhmien ja jäsenvaltioiden kanssa, jotta niitä YMP:n välineitä, joilla parannetaan naisten osallistumista maatalouteen ja heidän tilannettaan maaseutualueilla, hyödynnetään täysimääräisesti ja jotta nämä välineet täydentävät tehokkaasti kansallisia toimia. Aion tältä pohjalta varmistaa, että tuleva YMP on tarkoituksenmukainen, esimerkiksi helpottamalla naisviljelijöiden mahdollisuuksia saada lainoja tai tehdä lisäinvestointeja tiloillaan. Lisäksi aion varmistaa, että kabinettini kunnioittaa sukupuolten tasapuolista edustusta.

Sukupolvenvaihdos ja nuorten viljelijöiden tukeminen ovat lähellä sydäntäni. Keskeisenä maatalouspolitiikkaa koskevana periaatteenani on varmistaa, että maatalous on elinkelpoinen ja houkutteleva toimiala vuosikymmeniksi eteenpäin. Maatalouden tulevaisuuden turvaaminen Euroopassa tarkoittaa kestävyuden varmistamista kaikilla osaluilla maaperän terveydestä vesiresilienssiin ja ilmatoriskeihin varautumiseen sekä kukoistavien maaseutualueiden, investointien ja innovoinnin edistämiseen – pääoman saatavuus mukaan lukien – maatalousammattin kannattavuuden varmistamiseen ja viljelijöiden aseman vahvistamiseen elintarvikealan arvoketjussa. Sukupolvenvaihdosta koskevan strategian esittämisen lisäksi aion kiinnittää nykyisen YMP:n täytäntöönpanossa tiiviisti huomiota nuorten tarpeisiin ja huolenaiheisiin vuotuisten nuorisopoliittisten vuoropuhelujen pohjalta. Ensimmäinen vuoropuhelu järjestetään jo uuden kollegion toimikauden sadan ensimmäisen päivän aikana.

Olen koko urani ajan ja julkisen hallinnon tehtävissä noudattanut riippumattomuutta ja vastuuvollisuutta koskevia sääntöjä. Tulen edelleen kaikilta osin kunnioittamaan perussopimusten kirjainta ja henkeä, myös velvoitetta toimia Euroopan edun mukaisesti ottamatta ohjeita ulkopuolisilta tahoilta, ja erityisesti tulen kunnioittamaan velvoitteita, jotka koskevat riippumattomuutta, avoimuutta, puolueettomuutta ja komission käytettävissä olevaa. Kunnioitan myös täysimääräisesti Euroopan komission jäsenen toimintasääntöjä. Sitoudun ilmoittamaan välittömästi puheenjohtajalle kaikista tilanteista, joista saattaa syntyä eturistiriita suhteessa virallisiin tehtäviini, ja jos ilmoitukseeni sidonnaisuuksista on tehtävä muutoksia, saatan sen ajan tasalle, ja se asetetaan yleisön saataville.

2. Vastuualueen hoito ja yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa

Sitoudutteko tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti toimistanne ja yksikköjenne toimista? Miten katsotte olevanne vastuussa parlamentille?

Millä tavoin olette valmis sitoutumaan yhteydenpitoon parlamentin kanssa ja läsnäoloon parlamentissa sekä valiokunnissa että täysistunnossa sekä avoimuuteen, yhteistyöhön ja parlamentin kantojen ja lainsäädäntöaloitteita koskevien pyyntöjen tehokkaaseen seurantaan? Oletteko valmis antamaan suunnitteilla olevia aloitteita ja käynnissä olevia menettelyitä koskevia ajankohtaisia tietoja ja asiakirjoja parlamentille tasaveroisesti neuvoston kanssa?

Olen täysin sitoutunut pitämään parlamentin ajan tasalla toimistani ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston toimista. Euroopan parlamentin jäsenenä ja Luxemburgin edustajainhuoneen jäsenenä saamani kokemuksen ansiosta vastuuvollisuus parlamentille, poliittinen valvonta ja toimeenpanevan elimen demokraattinen valvonta ovat iskostuneet minuun. Kannan täyden poliittisen vastuun toiminnastani maatalouden ja elintarvikkeiden alalla Euroopan parlamenttiin ja sen edustamiin Euroopan kansalaisiin nähden. Jos nimitykseni kollegion jäseneksi vahvistetaan, siihen liittyy luonnostaan velvollisuus työskennellä muiden komission jäsenten kanssa kollegiaalisuuden ja lojaalisuuden hengessä puheenjohtajan vahvistamien työmenetelmien mukaisesti. Maatalous ja elintarvikkeet liittyvät kiinteästi muihin toimintapolitiikkoihin, minkä vuoksi tämä yhteistyö on sitäkin tärkeämpää. Olen ollut Euroopan parlamentin jäsen yli viisi vuotta, joten olen täysin samaa mieltä parlamentin perustelluista odotuksista komission jäseniä kohtaan. Vuoropuhelu ja säännöllinen, avoin keskustelu valiokuntien ja täysistunnon kanssa ovat demokratiaan osallistumisen perusta. Minulle on aina etuoikeus palata parlamenttiin, vastata jäsenten kysymyksiin ja säilyttää yhteistyömme vahvalla keskinäisen luottamuksen, avoimuuden ja läpinäkyvyyden perustalla. Valittu puheenjohtaja korosti poliittisissa suuntaviivoissaan aikovansa määrätietoisesti vahvistaa vuoropuhelua parlamentin kanssa. Olen täysin samaa mieltä siitä, että EU:n poliittisen prosessin tehokkuuden ja legitimiuden edistämiseksi on tärkeää tehdä yhteistyötä parlamentin ja sen valittujen jäsenten kanssa. Tästä syystä sitoudun osallistumaan säännöllisesti parlamentin täysistuntoihin ja tekemään tiivistä yhteistyötä maatalous- ja elintarvikeasioista vastaavien valiokuntien sekä niiden jäsenten, koordinaattoreiden ja puheenjohtajien kanssa. Parlamentin jäsenenä osallistuin lähes jokaiseen täysistuntoon; jos nimitykseni kollegion jäseneksi vahvistetaan, aion jatkaa tunnollista osallistumistani. Tulen varmistamaan, että sama avoimuus, läpinäkyvyys ja yhteistyö ohjaavat kabinettini ja vastuullani olevien komission yksiköiden työtä.

Aion varmistaa parlamentin kantojen ja lainsäädäntöaloitteita koskevien pyyntöjen tehokkaat jatkotoimet. Tulen kantamaan vastuuni vuoden 2010 puitesopimuksen ja vuonna 2016 tehdyn parempaa lainsäädäntöä koskevan toimielinten välisen sopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vastuualueillani. Aion ottaa huomioon parlamentin näkemykset ja tehdä kaikkeni sen varmistamiseksi, että parlamentin päätöslauselmiin saadaan oikea-aikainen kirjallinen vastaus. Huomaatan, että valittu puheenjohtaja ilmaisi poliittisissa suuntaviivoissaan sitoumuksensa syventää SEUT-sopimuksen 225 artiklaa koskevaa yhteistyötä pyytämällä komission jäseniä osallistumaan näistä päätöslauselmista parlamentin valiokuntien kanssa käytävään jäsennellyyn vuoropuheluun. Osallistun tähän vuoropuheluun mielelläni, ja voitte odottaa näkeväne minut usein Brysselissä ja Strasbourgissa.

Minulla on ollut kunnia osallistua useisiin lainsäädäntömenettelyihin parlamentin sisäisen kannan laatimisesta ja neuvottelemisesta aina toimielinten välisten neuvotteluvaltuuksien toteuttamiseen. Tämä kokemus on antanut minulle syvän uskon siihen, että parlamenttia ja neuvostoa on kohdeltava yhdenvertaisina ja että parlamentin ja komission välinen erityinen kumppanuus on tarpeellinen. Näin ollen sitoudun panemaan täysimääräisesti täytäntöön edellä mainittujen sopimusten määräykset ja varmistamaan yhdenvertaisen kohtelun aina, kun parlamentilla ja neuvostolla on tasavertainen toimivalta. Pidän tätä ennakkoodellytyksenä sille, että nämä kolme toimielintä voivat menestyksekkäästi neuvotella ja saada aikaan poliittisia sopimuksia, joilla vastataan Euroopan kansalaisten odotuksiin seuraavien viiden vuoden aikana.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kysymykset

3. Viljelijöiden mielenosoitukset keväällä olivat selvä osoitus siitä, että viljelijät ovat erittäin tiukoilla. Niissä nousi erityisesti esille kohtuullisen toimeentulon tarve, maataloustoiminnan heikko kannattavuus alhaisten tuottajahintojen ja korkeiden tuotantopanostusten tähden, kolmansista maista tapahtuvasta tuonnista ja vastavuoroisuuden puutteesta johtuva epäreilu kilpailu sekä sääntelytaakka ja maatalouden korkeiden ympäristönormien täyttämiseen liittyvien kannustimien puute. Usein viljelijät ovat elintarvikeketjun heikoin lenkki, ja heidän tulonsa ovat rakenteellisesti alle muiden alojen keskiarvon. Millainen on mielestänne komission jäsen ehdokkuutta koskevassa toimeksiantokirjeessänne esitetty ”maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio”, jonka avulla viljelijöille voidaan varmistaa kohtuullinen toimeentulo, heidän asemaansa elintarvikeketjussa voidaan parantaa, hinnanmuodostuksen avoimuutta voidaan lisätä ja alalle voidaan houkuttaa nuoria viljelijöitä? Millaisia lyhyen ja pitkän aikavälin toimia aiotte toteuttaa, jotta voidaan keventää entisestään ja sujuvoittaa hallinnollista rasitetta ja raportointivelvoitteita, joita eri politiikkatoimista viljelijöille aiheutuu?

Viljelijöitä ja maanviljelyn aloittamista harkitsevia varten on määritettävä maatalous- ja elintarvikejärjestelmiä koskeva selkeä visio, joka lisää ennustettavuutta ja soveltuu tulevien sukupolvien tarpeisiin. Tässä käännekohdassa on pohdittava, mitkä ovat ne edellytykset, joiden avulla viljelijät voivat edelleen sitoutua maaseudun suojeluun, kokea työn mielekkäänä ja arvostettuna ja saada elantonsa maatalon hoidosta niin tänään, huomenna kuin vuonna 2040.

Monet viljelijät ovat kokeneet vaikeita aikoja, ja he toivat tänä vuonna äänensä kuuluviin. Pienet ja vaihtelevat tulot, epätasapainoiset kauppasuhteet arvoketjussa, kumulatiiviset sääntelyyn perustuvat vaatimukset, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja kasvava geopoliittinen epävakaus ovat haasteita, jotka tekevät maanviljelystä usein epäkiitollista. Siksi ei ole yllättävää, että maanviljely ei houkuttele nuoria.

Arvostan viljelijöiden viime vuosina osoittamaa erinomaista selviytymiskykyä. He ovat onnistuneet edelleen tuottamaan riittävästi turvallisia ja korkealaatuisia elintarvikkeita Eurooppaan ja kolmansiin maihin samalla, kun he ovat keskittyneet maaseudusta huolehtimiseen, maaseutumaisemien säilyttämiseen sekä kulttuuriperintöme ja maaseutualueiden elinvoimaisuuden ylläpitämiseen. Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion puheenjohtajan ohjauksessa ja yhteistyössä kollegion muiden jäsenten kanssa laatia maatalous- ja elintarvikealaa koskevan vision toimikauteni sadan ensimmäisen päivän aikana. Sitä tullaan käyttämään etenemissuunnitelmana tuleville aloitteille, jotka kattavat moninaisen joukon maataloutta ja elintarvikkeita koskevia strategisia kysymyksiä.

Tässä visiossa tarkastellaan koko maatalouselintarvikkeiden arvoketjua ja ehdotetaan keinoja, joilla varmistetaan alan pitkän aikavälin kilpailukyky, kestävyys, kannattavuus ja houkuttelevuus sekä säilytetään maanviljelyn monimuotoisuus koko Euroopassa. Siinä käsitellään muun muassa viljelijöiden sosioekonomista tilannetta ja erityisesti heidän tulojaan, tehdään arvoketjuista oikeudenmukaisempia, parannetaan maatalojen häiriönsietokykyä, kannustetaan kestäviin viljelykäytäntöihin, vähennetään ruokahävikkiä ja -jätettä, hallinnoidaan ja vähennetään kansallisesta ja EU:n lainsäädännöstä ja raportointivaatimuksista aiheutuvaa hallinnollista taakkaa sekä edistetään tietämystä, innovointia ja investointeja.

Visiossa esitetään, miten aiomme edetä näillä keskeisillä aloilla yhteistyössä sidosryhmien, jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin kanssa. Siinä hyödynnetään EU:n maatalouden tulevaisuutta koskevan strategisen vuoropuhelun raporttia ja tarkastellaan kaikkia asiaankuuluvia näkökulmia, erityisesti Euroopan parlamentilta ja neuvostolta saatuja näkemyksiä.

Keskeisenä periaatteena visiossani on sellaisten olosuhteiden luominen, joiden avulla sukupolvenvaihdoksen kehitys voidaan kääntää nousuun varmistamalla, että maatalous on elinkelpoinen ja houkutteleva toimiala vielä

vuosikymmenten kuluttua. Tuoreimmat luvut osoittavat, että vain kahtatoista prosenttia kaikista EU:n tiloista hoitavat alle 40-vuotiaat viljelijät. Tarvitaan rohkeita toimia, jotta maatalouden tulevaisuus voidaan taata tuleville sukupolville. On varmistettava, että seuraava sukupolvi voi jatkossakin kokea korkealaatuisia elintarvikkeita tarjoavan maataloustoimintansa mielekkääksi, käyttämällä tuotantojärjestelmiä, joissa luonto ja maatalous kulkevat käsi kädessä. Nuori viljelijä tarvitsee kohtuullisen toimeentulon, hedelmällistä maaperää, mahdollisuuksia maan ja pääoman saantiin, oikeita taitoja, teknologiaa, innovatiivista jalostusmateriaalia sekä kestäviä viljely- ja karjantuotantojärjestelmiä, joilla vastataan myös kuluttajien kysyntään ja varmistetaan kestävä tuotanto vetovoimaisilla maaseutualueilla.

Sen vuoksi aion tehdä tiivistä yhteistyötä nuorten viljelijöiden ja eurooppalaisten nuorten kanssa, esimerkiksi politiikasta nuorten kanssa käytävän vuoropuhelun avulla uuden toimikauden sadan ensimmäisen päivän aikana, laatiakseni sukupolvenvaihdosta koskevan strategian. Strategian tavoitteena on antaa nuorille viljelijöille mahdollisuus suunnata yrittäjyytensä ja innovointipotentiaalinsa alan tulevaisuuden hyväksi. Strategiaan sisältyy konkreettisia ja innovatiivisia toimenpiteitä, joilla puututaan paremmin sukupolvenvaihdoksen keskeisiin esteisiin, jotka liittyvät muun muassa mahdollisuuksiin hankkia maata, luottoa ja tietoa. Yhtenä toimenpiteenä olisi eurooppalaisen maanseurantakeskuksen perustaminen, joka auttaisi meitä edistämään maamarkkinoiden avoimuutta muun muassa mekanismilla, jolla seurattaisiin maahan ja maataloihin tehtävien investointien alkuperää.

Kohtuullinen ja riittävä toimeentulo maataloudesta on ratkaiseva edellytys sille, että viljelijät voivat jatkaa ammatissaan ja että nuoret ja aloittelevat viljelijät voivat ryhtyä harjoittamaan tätä ammattia. Tällä hetkellä viljelijöiden tulot ovat kuitenkin keskimäärin paljon pienemmät kuin EU:n keskipalkat. Monilla viljelijöillä ei ole tarvittavia varoja investoida siirtymään. Tämän epätasapainoisen tilanteen on muututtava. Viljelijöiden on saatava enemmän tuloja markkinoilta, jotta he voivat myös tehdä niitä investointeja, joita tarvitaan tulevaisuuden vaatimusten huomioon ottamiseksi ja maatilojen häiriönsietokyvyn parantamiseksi.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion tämän tavoitteen saavuttamiseksi puolustaa kattavaa toimenpidekokonaisuutta. Meidän on hyödynnettävä kaikkia tulonlähteitä: markkinoilta saatavia tuloja, julkista tulotukea ja uusia vaihtoehtoisia tulonlähteitä, kuten hiiliviljelyä. Toimintapolitiikkamme perimmäisenä tavoitteena on oltava sen varmistaminen, että markkinat palkitsevat viljelijöitä asianmukaisemmin samalla, kun maaperää ja ympäristöä suojellaan siten, että maatalouden perusta voidaan taata tuleville sukupolville. On selvää, että YMP:n kautta annettava tuki on edelleen olennaisen tärkeää viljelijöiden tukemisessa, ekosysteemipalveluista palkitsemisessa ja luonnonhaitta-alueilla tehdyn työn kompensoimisessa sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä, siihen sopeutumista ja ympäristövelvoitteiden noudattamista koskevien investointien tukemisessa. Yhteistä maatalouspolitiikkaa on yksinkertaistettava ja kohdennettava, ja kannustimien, investointien ja sääntelyn välillä on löydettävä oikea tasapaino. Aion varmistaa, että YMP:n kautta myönnetään sosioekonomista tukea sitä eniten tarvitseville viljelijöille, erityisesti pienviljelijöille, ja kannustimia ekosysteemipalveluiden tarjoamiseen sekä tuetaan maaseutualueita.

Saadakseen kohtuulliset tulot markkinoilta viljelijöiden on voitava neuvotella oikeudenmukaiset hinnat. Tällä hetkellä se ei kuitenkaan ole mahdollista monille viljelijöille heidän heikomman neuvotteluasemansa ja markkinoiden avoimuuden puutteen vuoksi. Olen sitoutunut vahvistamaan viljelijöiden neuvotteluasemaa ja minimoimaan riskin siitä, että viljelijät joutuvat järjestelmällisesti myymään tuotantokustannuksia alemmalla hinnalla.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion hahmotella maataloutta ja elintarvikkeita koskevassa visiossa, miten tämä voidaan toteuttaa. Ensinnäkin on autettava viljelijöitä hyödyntämään paremmin olemassa olevia välineitä, erityisesti mahdollisuutta liittyä tuottajaorganisaatioihin ja niiden yhteenliittymiin. Toiseksi aion suosittaa, että komissio ehdottaa nopeasti yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan asetukseen kohdennettuja muutoksia, joilla vahvistetaan tuottajien asemaa maataloustuotteiden toimitussopimuksia koskevissa neuvotteluissa ja sopimusten tekemisessä, edistetään yhteistyötä ja parannetaan hintojen välittymistä. Jotta viljelijöitä voitaisiin edelleen suojella hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä, suosittelen, että komissio ehdottaa uusia rajat ylittävää täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevan direktiivin puitteissa. Aion tiiviissä yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa harkita nykyisten sääntöjen tarkistamista hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevan direktiivin meneillään olevan arvioinnin tulosten perusteella. Lisäksi aion lujittaa luottamusta arvoketjun toimijoiden keskuudessa lisäämällä hinnanmuodostuksen ja hintojen välityksen avoimuutta hyödyntäen uuden maatalous- ja elintarvikeketjun seurantakeskuksen näkemyksiä.

Aion myös nostaa yksinkertaistamisen ja tehokkaan täytäntöönpanon etusijalle. Entistä kilpailukykyisemmän maatalouden kannalta yksinkertaisempi toimintapolitiikka ja asianmukaisten välineiden saatavuus ovat välttämättömiä. Samalla tarvitaan merkityksellistä raportointia ja valvontaa, jotta voidaan asianmukaisesti seurata toimintapolitiittisten tavoitteiden, myös ympäristötavoitteiden, saavuttamista. Tulevaisuutta koskevassa visiossani keskeistä on tasapaino: viljelijöille annetaan mahdollisuus viljellä maataan ilman liiallista byrokratiaa ja samalla riittävä varmuus siitä, miten EU:n varoja käytetään, perustuen oikeaan kohdentamiseen ja tuloksellisuuteen. Tätä varten on hyödynnettävä digitaalitekniikan ja -välineiden etuja ja kevennettävä pienempien tuensaajien taakkaa yksinkertaisten järjestelmien avulla sekä kurottava umpeen nuorempien ja vanhempien viljelijöiden välinen digitaalinen kuilu.

Komissio analysoi parhaillaan perusteellisesti viljelijöiden ja kansallisten viranomaisten hallinnollista taakkaa; parantamisen varaa on vielä paljon, ja sitoudun menemään pidemmälle käynnissä olevan analyysin tulosten perusteella. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä kollegiossa olevien kollegojeni sekä sidosryhmien, jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin kanssa vähentääkseni edelleen viljelijöihin kohdistuvaa hallinnollista taakkaa kaikessa maatalousalaa vaikuttavassa EU:n lainsäädännössä. Viljelijöille aiheutuvan rasitteen vähentäminen ja YMP:n virtaviivaistaminen tulevat lisäksi olemaan vuoden 2027 jälkeistä YMP:tä koskevien ehdotusten painopisteenä.

4. Mitä mieltä olette komission jäsenehdokkaana laajentumisen vaikutuksista tulevaan YMP:hen, erityisesti suorien tukien tulevaisuuteen? Millaisin toimin aiotte välttää tai lieventää laajentumisprosessin mahdollisia haittavaikutuksia EU:n maatalousmarkkinoihin ja -tuottajiin? Pidätkö tällä hetkellä tarpeellisena säännellä lisää ukrainalaisten tuotteiden markkinoille tuloa, jotta EU:n maatalousmarkkinoiden vakaus ei horjuisi? Ovatko viime kesäkuusta lähtien voimassa olleet suojatoimenpiteet mielestänne riittäviä? Mitä mieltä olette yleisemmin Ukrainan kanssa tehdyn vapaakauppasopimuksen käynnissä olevista uudelleen neuvotteluista?

EU:n laajentumispolitiikka on enemmän kuin koskaan geostrateginen investointi Euroopan pitkäaikaiseen rauhaan, vakauteen, vaikutusvaltaan, kilpailukykyyn ja turvallisuuteen, maatalouselintarvikealan turvallisuus mukaan luettuna. Meidän on sekä tuettava ehdokasmaita ja mahdollisia ehdokasmaita niiden edetessä kohti EU-jäsenyyttä että valmistauduttava ottamaan vastaan uusia jäseniä unioniin.

Laajentuminen ehdokasmaita voisi vahvistaa EU:ta geostrategisena toimijana maatalousalalla, vahvistaa sen asemaa maailmanlaajuisen elintarviketurvan tukemisessa ja lisätä merkittävästi EU:n strategista riippumattomuutta elintarvikkeiden, rehujen, biomassan ja maaperän osalta aikana, jona ilmastonmuutoksen aiheuttamat riskit kasvavat. Laajentuminen tuo mukanaan myös haasteita. Tämä ei kuitenkaan ole ensimmäinen EU:n laajentuminen eikä ensimmäinen kerta, kun on tarpeen pohtia YMP:n tulevaisuutta laajentuneessa unionissa. Edellisten laajentumisten yhteydessä tavoitteeseen päästiin mukauttamalla EU:n toimintapolitiikkoja ennen liittymistä, erityisesti tiukan liittymisprosessin avulla, jolla varmistetaan, että laajentumismaat ovat täysin valmistautuneita ennen liittymistä, sekä antamalla kohdennettua apua. Tämä lähestymistapa auttoi kuroma umpeen vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välisiä eroja. Virallinen liittyminen EU:hun ei aiheuttanut häiriötä uusille eikä vanhoille jäsenvaltioille, vaan se oli vain yksi vaihe uusien jäsenvaltioiden sujuvassa yhdentymisessä EU:n politiikkoihin ja talousarvioon. Tätä täydennettiin tarvittaessa liittymisen jälkeisillä siirtymäkausilla, kuten varojen vaiheittaisella käyttöönnotolla ja asteittaisella pääsyllä EU:n työmarkkinoille sekä asteittaisella integroitumisella sisämarkkinoihin.

Aion tehdä tiivistä yhteistyötä laajentumisasioista vastaavan komission jäsenen, jäsenvaltioiden, laajentumismaiden ja sidosryhmien kanssa maatalouden tulevaisuudesta laajemmassa unionissa käytävissä keskusteluissa. Laajentumisen mahdollisia vaikutuksia maatalouteen nykyisissä jäsenvaltioissa on arvioitava ottaen huomioon useita epävarmuustekijöitä:

- laajentumismaiden maantilarakenteet ja tuotantokapasiteetti niiden liittymisajankohtaan mennessä
- tuleva tuki, jota laajentumismaat voivat saada maatalousalansa mukauttamista varten (esim. liittymistä valmistelevat tukiohjelmat)
- maatalousalojen, jotka eivät ole koskaan staattisia, jatkuva kehitys sekä kulutustottumukset EU:ssa, laajentumismaissa ja maailmanlaajuisesti.

Meidän on muistettava, että liittyminen on ja tulee olemaan ansioihin perustuva prosessi, joka on täysin riippuvainen kunkin kumppanimaan saavuttamasta objektiivisesta edistyksestä. Lähtökohtana ovat EU:hun liittymisen peruskriteerit ja erityisesti demokratia, oikeusvaltioperiaate sekä talous- ja julkishallinnon uudistukset.

Näin ollen, laajentumisen myötä tai ilman sitä, yhteisestä maatalouspolitiikasta on tehtävä yksinkertaisempaa ja kohdennetumpaa. On myös löydettävä sopiva tasapaino kannustimien, investointien ja sääntelyn välillä. Sen lisäksi, että yhteisen maatalouspolitiikan on väistämättä oltava nykyaikaistettua ja yksinkertaisempaa, esiin tulevat myös suuremman unionin erityistarpeet. Laajentuminen on näin ollen tilaisuus – vaikkakaan ei käynnistävä tekijä – varmistaa, että EU:n varainkäyttö vastaa paremmin tämänhetkisiä ja tulevia poliittisia tavoitteita.

Olen vakuuttunut siitä, että pystymme, kuten aiemminkin, mukauttamaan ja valmistelemaan YMP:tä laajemman unionin todellisuuteen ja varmistamaan, että se pysyy tehokkaana ja hyödyttää nykyisiä ja tulevia viljelijöitä kaikilla laajentuneen EU:n alueilla.

Mitä tulee kauppasuhteisiin Ukrainan kanssa, toistan ensin, että kannatan Ukrainan tukemista ja puheenjohtaja von der Leyenin täyttää sitoumusta jatkaa horjumaton tukea Ukrainalle Venäjän Ukrainaa vastaan käymän laittoman hyökkäyssodan vuoksi. Ukrainan talouden tukemiseksi toteutettiin välittömiä toimenpiteitä EU:n yksipuolisten kaupan toimenpiteiden muodossa, joilla Ukrainasta peräisin olevien tuotteiden kauppa vapautettiin kokonaan kesäkuusta 2022 alkaen. Naapurimaiden markkinoihin mahdollisesti kohdistuvat paineet huomioon ottaen nykyiseen yksipuolisia kaupan toimenpiteitä koskevaan asetukseen on sisällytetty mekanismeja, joilla puututaan EU:n tuottajien vakaviin huolenaiheisiin vahvistettujen suojalausekesäännösten muodossa. Näiden mekanismien avulla on edistetty kaikkein herkimpien markkinoiden vakautumista ja annettu myönteisiä signaaleja pitkän aikavälin näkymistä.

Tiedostan, että jatkossa Ukrainan kanssa tarvitaan vakaampi ja rakenteellisempi järjestely maatalouselintarvikkeiden keskinäisen kaupan osalta. Komissio on jo sitoutunut aloittamaan neuvottelut Ukrainan kanssa kaupan pysyvän ja vastavuoroisen vapauttamisen jatkamisesta EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksen nojalla. Pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen uudelleentarkastelu edistää myös Ukrainan asteittaista yhdentymistä sisämarkkinoihin, mikä hyödyttää sekä EU:n että Ukrainan kansalaisia ja yrityksiä. Uudelleentarkastelussa otetaan huomioon nykyisestä kaupan vapauttamisesta saadut kokemukset ja taataan taloudellinen varmuus ja vakaus EU:n ja Ukrainan kauppasuhteissa tulevina vuosina. Tavoitteena on antaa ukrainalaisille toimijoille edelleen mahdollisuuksia viedä maatalouselintarvikkeita EU:hun ja samalla vastata EU:n sidosryhmien huolenaiheisiin erityisesti tietyillä aloilla, joilla Ukrainasta tulevan tuonnin lisääntyminen voi vaikuttaa kielteisesti markkinatilanteeseen. EU:n toimijoilla on myös paremmat mahdollisuudet päästä Ukrainan markkinoille. Aion kiinnittää huomiota EU:n viljelijöiden etujen ajamiseen ja varmistaa, että herkkien alojen kohtelussa löydetään tässä prosessissa oikea tasapaino. Tämän pysyvän ja vastavuoroisen markkinoiden avaamisen osalta komissio aikoo lisäksi liittää ukrainalaisten maataloustuotteiden Euroopan markkinoille pääsyn helpottamisen siihen, että Ukraina noudattaa asteittain asiaankuuluvia EU:n tuotantostandardeja.

5. Maatalousala on lähes kaikkia muita aloja riippuvaisempi ulkoisista tekijöistä, kuten ilmastoilmioista, epävakaina markkinoista tai geopolittisistä olosuhteista, joihin se pystyy vaikuttamaan vain vähän tai ei lainkaan. Maatalousalan häiriönsietokyky ja vankka kriisinhallinta ovat sen vuoksi olennaisen tärkeitä tulevaisuuden maatalouspolitiikalle. Millaisia parannuksia ehdotatte komission jäsenhedokkaana maatalousalan häiriönsietokykyyn ja kriisin- ja riskinhallintaan, kriisivaraus mukaan luettuna, kun otetaan huomioon edellä mainitut ulkoiset haasteet? Miten aiotte vastata veteen, mukaan lukien veden saatavuus, liittyviin haasteisiin, joista on tulossa yhä tärkeämpiä kysymyksiä maataloustuotannossa?

Euroopalla on ilmastonmuutoksen ja äärimmäisten sääilmiöiden, biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja saastumisen sekä maatalous- ja metsämaan ja muun osittain luonnontilaisen ja luonnontilaisen maan häviämisen vuoksi uhkana yhä suuremmat riskit ja haavoittuvuudet. Kuten tämän vuoden maaliskuussa tehdyssä Euroopan ilmatoriskien arvioinnissa korostetaan, kasvintuotantoon kohdistuvat riskit ovat jo nyt kriittisellä tasolla Etelä-Euroopassa. Lisäksi geopolittinen ja siihen liittyvä talouskehitys aiheuttavat yhä enemmän maatalous- ja elintarvikejärjestelmiin kohdistuvia paineita. Niistä seuraa kiistämättä valtavia haasteita EU:n maatalouselintarvikealalle erittäin kilpailukykyisessä kotimaisessa ja maailmanlaajuisessa ympäristössä. Samaan aikaan EU:n maatalouselintarvikealalla on monia vahvuuksia, eritoten eurooppalaiset viljelijät ja EU:n alueellinen moninaisuus.

EU:n maatalous- ja elintarvikeala on jo siirtymävaiheessa, jossa parannetaan häiriönsietokykyä ja kestävyyttä, hillitään ilmastonmuutosta ja sopeudutaan siihen sekä vähennetään sen ympäristövaikutuksia – samalla kun

edistetään edelleen EU:n ja maailmanlaajuisista elintarviketurvaa. Tämä on alan innovatiivisten ja ammattitaitoisten viljelijöiden ja yrittäjien ansiota, ja meidän olisi annettava siitä tunnustusta.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion varmistaa, että viljelijöiden ja yritysten tukemista tehostetaan tässä siirtymässä ja luodaan suotuisa ympäristö, jossa jokainen EU:n viljelijä ja yrittäjä voi löytää liiketoimintamallin, joka sopii parhaiten hänen alueensa maantieteellisiin ja ilmasto-olosuhteisiin. Kuten strategisessa vuoropuhelussa todetaan, maatalouselintarvikealan muutoskestävyyden vahvistamisessa on yhdistettävä sekä lyhyen että pitkän aikavälin ratkaisuja.

Aion puolustaa EU:n tulopoliittikkaa eurooppalaisten viljelijöiden hyväksi.

Jotta voidaan valmistautua tulevaisuuteen, on huomioitava paremmin ilmatoriskeihin varautuminen ja kriisinhallinta ja varmistettava, että erityisesti maaseutualueiden tarpeet otetaan huomioon. Maatalouden riskinhallintaa koskevassa tehokkaassa ja toimivassa toimintapoliittisessa lähestymistavassa on otettava huomioon eri riskien, tilakohtaisten strategioiden, markkina- ja toimitusketjuratkaisujen sekä valtion politiikkojen väliset vuorovaikutukset ja kompromissit. Vaikka kriisinhallintavälineitä tarvitaan katastrofeihin vastaamiseen lyhyellä aikavälillä, ne eivät saisi rajoittaa muutosta eivätkä estää viljelijöitä ottamasta käyttöön pitkän aikavälin ratkaisuja. On tärkeää, että riskin- ja kriisinhallintapoliittikat mahdollistavat muutoksen kohti häiriönsietokykyistä ja kestäväää maatalousalaa.

Koska poikkeuksellisiin tapahtumiin liittyvät kustannukset tekevät maatalousvakuutuksista yhä riskialttiimpia toimijoille, tarvitaan uusia lähestymistapoja. Selvyyden vuoksi: nykyisten vakuutusjärjestelmien taloudellinen kannattavuus heikkenee sekä toimijoiden että vakuutettujen kannalta. Tämän kielteisen kierteen torjumiseksi meidän on jaettava riskit paremmin ja vähennettävä vakuutusten riskejä, jotta voidaan houkutella lisää yksityistä rahoitusta ja luoda suotuisa ympäristö esimerkiksi markkinoiden avoimuuden edistämiseksi. Sitoudun parantamaan maatalouden riskinhallintavälineiden tarjontaa kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Aion myös tarkastella YMP:n nykyisiä välineitä ja arvioida, miten näitä välineitä voidaan parhaiten kehittää, jotta Euroopan maatalousjärjestelmän häiriönsietokykyä voidaan parantaa ja välineiden riskejä vähentää markkinatoimijoiden kannalta. Mielestäni YMP:ssä olisi keskityttävä yhä enemmän kannustimiin ja välineisiin, joilla edistetään maatalojen pitkän aikavälin sopeutumista ja häiriönsietokykyä ja samalla vähennetään vakuutusten riskejä ja kustannuksia.

Riskinhallintavälineiden lisäksi kriisivalmius- ja kriisinhallintavälineet ovat olennaisen tärkeitä, sillä edes tehokkaimmilla riskien ehkäisy- ja hallintatoimenpiteillä ei voida välttää kriisejä ja häiriöitä, joista viljelijät eivät pysty selviytymään yksin, olivatpa ne ilmastollisia, ympäristöön liittyviä, (geo)taloudellisia tai (geo)poliittisia. Tämä käy selvästi ilmi EU:n maatalouden tulevaisuutta koskevassa strategisessa vuoropuhelussa esitetyistä suosituksista.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, keskeinen panokseni unionin valmiusstrategiaan elintarvikkeiden saannin ja elintarviketurvan osalta tulee olemaan viimeaikaisten toimien jatkaminen ja syventäminen Euroopan elintarviketurvan kriisivalmius- ja kriisinhallintamekanismin puitteissa. Tässä yhteydessä odotan mielenkiinnolla tulevaa Niinistön raporttia siitä, miten Euroopan siviili- ja puolustusvalmiutta voidaan parantaa, koska minkä tahansa valmiuden ratkaisevana osatekijänä olisi pidettävä elintarviketurvaa.

Yhteisen markkinajärjestelyn poikkeustoimenpiteet ja maatalousalan kriisivaraus ovat antaneet oikea-aikaista tukea EU:n viljelijöille, joiden maatalojen taloudelliseen elinkelpoisuuteen vaikuttavat monenlaiset olosuhteet geopoliittisista olosuhteista johtuvista markkinahäiriöistä eläintautien leviämisen torjuntaan sekä ennennäkemättömien äärimmäisten sääilmiöiden ja luonnonkatastrofien vaikutusten ehkäisemiseen. Uskon, että kriisivälineet ovat tärkeä merkki viranomaisten huolenpidosta ja eurooppalaisesta solidaarisuudesta viljelijöitä kohtaan. Jatkossa on varmistettava, että kriisinhallinta ja varautuminen eivät estä viljelijöitä ottamasta käyttöön riskinhallintastrategioita maataloillaan esimerkiksi siirtymällä kestävämpiin viljelykäytäntöihin.

On myös erittäin tärkeää jatkaa ja tehostaa toimia, joilla parannetaan maatalousalan kykyä sietää ilmastonmuutosta ja erityisesti äärimmäisiä sääilmiöitä, kuten tulvia ja kuivuutta, mutta myös yleistä lämpenemistä ja sateiden muutoksia. Maatalousalan vesiresilienssi ei ole vaihtoehto, vaan välttämättömyys, ja aion tehdä tiivistä yhteistyötä ympäristöasioista, vesiresilienssistä ja kilpailukykyisestä kiertotaloudesta vastaavan komission jäsenen kanssa vesiresilienssistrategian laatimiseksi. Strategian tavoitteena on auttaa viljelijöitä toteuttamaan vesiälykäs maatalous.

YMP:n tuki on edelleen olennaisen tärkeää, jotta voidaan parantaa maaperän terveyttä (mikä vaikuttaa myönteisesti eroosion rajoittamiseen tai sellaisen absorbointikapasiteetin luomiseen, joka auttaa torjumaan liiallista vettä ja kuivuutta), säilyttää ja luoda maisemapiirteitä, joilla on haittoja lieventäviä vaikutuksia, sekä investoida parempiin kastelun ja veden uudelleenikäytön infrastruktuureihin, täsmäviljelyyn ja kestävämpiin viljelykasveihin ja lajikkeisiin. Uusia lähestymistapoja olisi edistettävä maisematasolla. Vastaavasti neuvontapalvelujen roolin vahvistaminen koko EU:n alueella on olennaisen tärkeää, jotta voidaan tukea viljelijöitä, jotka osallistuvat kestävämpiin käytäntöihin ja järjestelmiin, jotka on mukautettu heidän alueensa maantieteelliseen ja ilmastolliseen tilanteeseen. Näiden toimien avulla saavutetaan kaikkia osapuolia hyödyttäviä tilanteita, koska maatalousyritysten vakuuttamisesta tulee näin houkuttelevampaa.

Ekosysteemipalvelujen suojelemaan tai ennallistamiseen osallistuvia viljelijöitä olisi palkittava. Vaikka tulemme tekemään tämänsuuntaista työtä vuoden 2027 jälkeen, jäsenvaltiot ovat jo nyt suurelta osin siirtyneet tähän suuntaan esimerkiksi niin kutsuttujen ekojärjestelmien ja maatalouden ympäristö- ja ilmastovälineiden avulla.

Uskon, että kaikkein haavoittuvimmilla alueilla tarvitaan perusteellisempia muutoksia. Meidän on yhdessä ennakoitava ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksia – erityisesti vesivaroihin – ja varmistettava, että ala mukautuu siten, että se saavuttaa pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn. Tämä edellyttää maatalojen monipuolistamista tai muuttamista, uusien markkinoiden kehittämistä sekä kohdennettua tutkimusta ja innovointia. Voitte luottaa siihen, että kiinnitän työssäni huomiota myös siihen.

6. Viime vuosina ja vuosikymmeninä on toteutettu merkittäviä toimia maatalousalan ympäristö- ja ilmastomyötäisyyden parantamiseksi muun muassa YMP:n kohdennetun tuen kautta. Maatalousala edistää jo nyt merkittäväällä tavalla ilmastoa, biologista monimuotoisuutta ja ympäristöä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista, ja se tekee sitä myös tulevaisuudessa. Samalla on kuitenkin otettava huomioon maatalous- ja elintarvikealan sosioekonominen tilanne, kilpailukyky ja kannattavuus. Miten aiotte tukea viljelijöitä tässä välttämättömässä muutosprosessissa? Olisiko tämä mahdollista toteuttaa nykyisen YMP:n kehyksessä? Koska investointeja maatalousalan kestävyden varmistamiseksi on lisättävä, katsotteko, että YMP-määrärahoja on lisättävä, ja miten varmistaisitte, että rahoitus on riittävä? Mitä muita julkisia ja yksityisiä välineitä mielestänne tarvitaan viljelijöiden tukemiseksi julkisten palvelujen tarjoamisessa?

Meidän on tehtävä yhteistyötä EU:n maatalousalan pitkän aikavälin kilpailukyvyn ja kestävyden varmistamiseksi maapallon kestävyden rajoissa. Tämä yhteinen tavoite voidaan saavuttaa vain, jos teemme yhteistyötä kestävyden kolmen ulottuvuuden eli taloutta, ympäristöä ja ilmastoa sekä yhteiskuntaa koskevien ulottuvuuksien kautta. Koska ne ovat kytköksissä toisiinsa, emme voi onnistua asettamalla yhtä ulottuvuutta etusijalle, vaan on varmistettava, että myös muut niistä on otettu huomioon. Tämä on ainoa tapa varmistaa alan elinkelpoisuus, Euroopan kansalaisten pitkän aikavälin elintarviketurva monipuolisten, laadukkaiden ja kohtuuhintaisten elintarvikkeiden runsaalla tarjonnalla sekä luonnonvarojen ja kukoistavien maaseutualueiden kestävä hoito.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion hyödyntää YMP:n strategiasuunnitelmien puitteissa sekä vihreän kehityksen ohjelman aloitteiden kautta tähän mennessä saavutettuja tuloksia ja antaa tunnustusta viljelijöiden ja kansallisten viranomaisten ponnisteluille. Kuten Euroopan tilintarkastustuomioistuin äskettäin vahvisti 30. syyskuuta 2024 antamassaan YMP:n strategiasuunnitelmia koskevassa kertomuksessa, vuosien 2023–2027 YMP:n strategiasuunnitelmia koskevan asetuksen niin kutsuttu vihreä arkkitehtuuri mahdollistaa mittavammat YMP:n ympäristö- ja ilmastotavoitteet, mutta tätä potentiaalia on hyödynnettävä paremmin kansallisissa suunnitelmissa. Sen vuoksi aion tukea jäsenvaltioita niiden YMP:n strategiasuunnitelmien tehokkaassa täytäntöönpanossa, mutta olen myös vahvasti sitoutunut puuttumaan heikkouksiin ja hyödyntämään saatuja kokemuksia, uutta näyttöä ja sidosryhmiltä saatua palautetta parhaalla mahdollisella tavalla yhteistyössä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa.

Uskon kuitenkin, että YMP:n strategiasuunnitelmat ovat tarkoituksenmukainen väline pyrittäessä saavuttamaan YMP:n poliittiset tavoitteet yhdennetyllä tavalla, sillä jäsenvaltiot käyttävät niitä laatiakseen ja antaakseen ratkaisuja, jotka on mukautettu niiden alueillaan kohtaamiin haasteisiin. YMP:llä, joka on EU:n suurin ympäristörahoituksen lähde, voidaan varmistaa, että tuotanto ja luonto kulkevat käsi kädessä. Tämä on johtanut korkeampaan tavoitetasoon useilla aloilla, sillä 32 prosenttia YMP:n varoista on osoitettu ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskeviin tavoitteisiin (noin 97 miljardia euroa YMP:n suunnitelmien vuosien 2023–2027 määrärahoista).

Toisin kuin muilla talouden aloilla, maataloustuotanto perustuu luontoon ja ekosysteemeihin ja on erottamattomasti kytköksissä niihin. Maataloudesta seuraa myönteisiä ulkoisvaikutuksia, kuten maisemien ylläpito, taloudellinen toiminta syrjäisillä maaseutualueilla ja tiettyjen maatalouskäytäntöjen myönteinen vaikutus

biologiseen monimuotoisuuteen. Näitä vaikutuksia on ylläpidettävä. Samalla on vähennettävä kielteisiä ulkoisvaikutuksia, hallittava luonnonvaroja kestävällä tavalla ja ennallistettava ne tarvittaessa. Muun muassa maaperän terveys, ilmastonmuutokseen sopeutuminen, pölytys, ravinnetase, hiilestä irtautuminen sekä torjunta-aineiden ja lannoitteiden ja niiden vaihtoehtojen kestävä käyttö ovat olennaisen tärkeitä pitkän aikavälin elinkelpoisuuden kannalta. Ilmastonmuutokseen sopeutuminen saattaa monissa tapauksissa edellyttää perusteellisia muutoksia maankäyttöön.

Emme saa unohtaa YMP:n tavoitetta taata maatalousväestölle kohtuullinen elintaso ja varmistaa kohtuuhintaisten elintarvikkeiden saatavuus perustamissopimuksen 39 artiklan mukaisesti. Viljelijöiden kevään mielenosoituksessa ilmaisemista kannanotoista on otettava opiksi, kun suunnitellaan ja otetaan käyttöön uutta lähestymistapaa kestävyuden edistämiseksi, jotta viljelijöitä voidaan tukea hiilestä irtautumisessa ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä.

Uskon, että myönteisiä ympäristö- ja sosiaalisia vaikutuksia voidaan edistää palkitsemalla ja kannustamalla ekosysteemipalvelujen tarjoamista. Kaikkien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää myös tuen parempaa kohdentamista. Ekosysteemipalvelujen tarjoamista koskeva palkitsemis- ja kannustinjärjestelmä tulee olemaan tärkeä myönteisten ympäristö- ja sosiaalisten vaikutusten edistämiseksi. EU:n tulevan talousarvion avulla on varmistettava, että YMP on kohdennettu ja että kannustimien, investointien ja sääntelyn välille luodaan oikea tasapaino. Tässä yhteydessä aion erityisesti arvioida muun muassa YMP:n tukien ehdollisuutta koskevia parhaita vaihtoehtoja ja kiinnittää erityistä huomiota muiden alojen lainsäädäntöaloitteisiin, joilla voi olla vaikutusta maatalousalaan.

EU:n maatalouden tulevaisuutta koskevassa strategisessa vuoropuhelussa katsottiin, että maataloutta ja elintarviketuotantoa, maaseudun kehittämistä, ilmastoneutraaliutta ja biologisen monimuotoisuuden ennallistamista koskevien EU:n tavoitteiden saavuttaminen edellyttää tuloksellista ja tehokasta toimintaa ja reagointia ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Niitä ovat erityisesti maatalousalan kilpailukyvyyn, häiriönsietokyvyyn ja kestävyuden sekä EU:n elintarvikeomavaraisuuden vahvistaminen ja todellisen muutoksen aikaansaaminen maaseutuyhteisössämme.

Kun otetaan huomioon Euroopan maatalouden siirtymä- ja sopeutumishaasteet, on tarpeen tarkastella tilannetta YMP:tä laajemmalti, jotta voidaan edistää siirtymän rahoittamista ja sen riskien vähentämistä. Monet viljelijät ovat halukkaita investoimaan ja tekemään muutoksia, mutta heillä ei ole mahdollisuuksia saada kaupallista rahoitusta. Tämä rahoitusvaje, jonka arvioidaan olevan 62 miljardia euroa (2022), on kasvanut viime vuosina, ja tietyt ryhmät, kuten pienviljelijät ja nuoret viljelijät, ovat erityisen epäedullisessa asemassa. Vaje on merkittävä myös vihreiden investointien osalta, sillä ne eivät tuota välitöntä tuottoa sijoituksille. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä Euroopan investointipankin kanssa julkisten investointilähteiden maksimoimiseksi sekä yksityisen pääoman hankkimiseksi ja siihen liittyvien riskien vähentämiseksi. Aion myös kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin YMP:n rahoitusvälineitä sekä huipputasoinnoinnointiin ja tietämyksen siirtoon saatavaa tukea.

Aion tutkia tarkemmin uusia liiketoimintamalleja ja viljelijöiden mahdollisuuksia lisätulonlähteisiin, jotka ovat peräisin ilmastoneutraalista ja luontomyönteisestä taloudesta, kuten biotaloudesta (jäämien, jätteiden tai biomassan hyödyntäminen) tai hiiliviljelystä ja biologisen monimuotoisuuden sertifiointista (päästö- ja ympäristöhyvitykset). Uusiutuvan energian tuottajaksi ryhtyminen voi myös auttaa viljelijöitä monipuolistamaan tulojaan. Meidän on myös saatava elintarvike- ja juomateollisuus ja kuluttajat mukaan toimiimme ja jaettava vastuu niiden kanssa. Elintarvikeollisuus on riippuvainen siitä, että viljelijät voivat hankkia tuotantopanoksensa näin ollen terveen, kestävä ja häiriönsietokykyisen maatalousalan olemassaolo on sen edun mukaista. Tämän alan olisi siksi osallistuttava oikeudenmukaisesti sellaisten viljelijöiden palkitsemiseen, jotka tuottavat maataloustuotteita kestävämmiin.

7. Miten kehittäisitte karjankasvatusalaa edistäen samalla ilmastotoimintasuunnitelma? Miten edistäisitte innovointia tällä alalla? Miten varmistaisitte, että karjankasvatuksesta aiheutuvien päästöjen vähentämiseen tähtäävä lainsäädäntö pannaan johdonmukaisesti ja tehokkaasti täytäntöön ja että kyetään välttämään monikerroksinen lainsäädäntö ja viljelijöille aiheutuva hallinnollinen lisärasite?

Karjan määrä EU:ssa vähenee jatkuvasti; viimeisten kymmenen vuoden aikana määrä on vähentynyt 7,8 prosenttia, mutta lasku ei ole jakautunut tasaisesti koko EU:ssa. Nautaeläinten määrä väheni viisi prosenttia, sikojen määrä kuusi prosenttia, lampaiden määrä yhdeksän prosenttia ja vuohien määrä 15 prosenttia (vuonna 2023 vuoteen 2013 verrattuna).

Kestävän ja kilpailukykyisen karjankasvatusalan varmistaminen EU:ssa ei ole ainoastaan maatalouden painopiste vaan strateginen tavoite, joka liittyy laajempiin ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen kestävyys tavoitteisiin. Ala on EU:n maatalouselintarvikejärjestelmän keskeinen pilari, jonka tarkoituksena on edistää elintarviketurvaa, maaseudun työllisyyttä ja monimuotoisten ja kauniiden maisemien sekä kulttuuriperinnön säilyttämistä kaikkialla Euroopassa. Kun ala perustuu perhetilojen toimintaan, sillä voi olla keskeinen rooli maaseudun elinvoimaisuuden säilyttämisessä. Vuoristoalueilla tai luonnonhaitta-alueilla karjankasvatus on usein ainoa kannattava taloudellisen toiminnan vaihtoehto. Ilman sitä näillä alueilla voisi olla edessä maankäytöstä luopuminen, väestökadon paheneminen, työpaikkojen menetykset ja talouden pysähtyneisyys. Toisaalta karjankasvatuksella on tunnetusti ilmasto- ja ympäristövaikutuksia veteen, ilmaan, maaperään ja luontoon, mihin meidän on puututtava.

Aion parantaa karjankasvatusalan taloudellista, ekologista ja sosiaalista kestävyttä tarjoamalla alalle YMP:n puitteissa suotuisat edellytykset johdonmukaisesti muiden, erityisesti ilmastoon ja ympäristöön liittyvien toimintapolitiikkojen kanssa. Aion varmistaa, että tämä tavoite konkretisoituu kokonaisvaltaiseksi lähestymistavaksi, joka johtaa selkeisiin ohjaaviin periaatteisiin, jotka toteutetaan niin tiloilla kuin koko toimitusketjussa. Tavoitteenani tulee aina olemaan viljelijöihin kohdistuvan hallinnollisen taakan vähentäminen.

Vaikka maatalouden päästöt ovat vähentyneet EU:ssa hieman kahden viime vuosikymmenen aikana, minkä odotetaan jatkuvan, karjankasvatusalan on jatkettava siirtymistä kestävämpiin käytäntöihin. On myös tärkeää korostaa, että tietyillä alueilla karjankasvatuksesta aiheutuva ympäristöön kohdistuva paine on kasvanut yli rajojen ja että tasapainon palauttamiseksi tarvitaan toimia. Tämä edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja YMP:n olisi jatkossakin tarjottava jäsenvaltioille välineet vastata näihin haasteisiin. Näitä välineitä ovat muun muassa kestävien käytäntöjen edistäminen, vaihtoehtoisten liiketoimintamallien luominen, tutkimuksen ja kehittämisen tukeminen ja uusien teknologioiden käyttöönotto.

Esimerkiksi laidunpohjaiset karjankasvatusjärjestelmät tarjoavat monia ympäristöpalveluja. Laiduntavat märehitijät toimivat luontoon perustuvina ratkaisuuina, joilla hoidetaan nurmibiomassaa, vähennetään maastopalojen riskiä ja tuetaan hiilen varastoitumista maaperään. Laiduneläimet auttavat ylläpitämään ekosysteemien terveyttä, sillä ne lisäävät maaperän hedelmällisyyttä palauttamalla siihen orgaanista ainesta ja tyypeä. Laiduntaminen tukee myös biologista monimuotoisuutta; esimerkiksi maahan jätetystä lannasta syntyy elinympäristöjä hyönteisille ja linnuille. Lisäksi nurmipohjaiset karjankasvatusjärjestelmät edistävät hiilen sitoutumista maaperään ja edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä. Laajaperäiset karjankasvatusjärjestelmät tarjoavat myös kestävä tavan tuottaa elintarvikkeita alueilla, joilla kasvintuotanto on kannattamatonta, ja vahvistavat entisestään niiden roolia ilmastonmuutokseen sopeutumisessa. Markkinoiden on tuettava ja palkittava näitä kestäviä käytäntöjä.

Räätälöidyt lähestymistavat, joissa otetaan huomioon paikalliset olosuhteet, viljelykäytännöt ja taloudelliset realiteetit, ovat olennaisen tärkeitä.

Vaikka toimia on toteutettu paljon, päästöjä on edelleen vähennettävä. Aluksi parannetaan kasvihuonekaasupäästöjen mittaamista sekä maataloilla että kansallisella tasolla, jotta saadaan konsolidoituja tietoja EU:n tasolla. Meidän on otettava paremmin huomioon hyvien käytäntöjen vaikutukset maatalouden päästöjen vähentämiseen, koska niitä ei tunnusteta riittävästi markkinoilla tai kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa. Lisäksi teknologisella innovoinnilla on tässä siirtymässä ratkaiseva rooli. Täsmäviljely, erityiset jalostusohjelmat, eläinten terveyttä koskevien käytäntöjen parantaminen, metaania vähentävät rehun lisäaineet, lannan käsittely, integroitu laiduntaminen ja innovatiiviset rehuratkaisut ovat kaikki keskeisiä keinoja karjankasvatuksen ympäristöjalanjäljen pienentämisessä. Aion kiinnittää erityistä huomiota käynnissä olevaan tutkimus- ja innovointiohjelmaan ja varmistaa, että sen lupaavalta näyttävät tulokset asetetaan kaikkien saataville. Nämä ilmastoystävälliset lähestymistavat olisi pantava täytäntöön käytännössä.

Alan tulevaisuutta varten on olemassa useita ohjaavia periaatteita: tieteellinen näyttö, sidosryhmien kuulemiset ja teknologinen innovointi. Alan pitkän aikavälin näkymien suunnittelussa aion varmistaa, että keskustelut perustuvat vankkaan tieteelliseen näyttöön, jotta poliittiset päätökset perustuvat tosiasioihin ja että kaikki sidosryhmät, kuten viljelijät, kuluttajat, kansalaisyhteiskunta, tutkijat ja päätöksentekijät, osallistuvat alan tulevaisuuden muokkaamiseen ja innovoinnin toteuttamiseen käytännössä.

Kuten edellä mainitsin, jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion valmistella uuden toimikauden ensimmäisten sadan päivän aikana maataloutta ja elintarvikkeita koskevan vision, joka perustuu strategisen vuoropuhelun suosituksiin, ja karjankasvatuksen tulevaisuus on vision olennainen osa. Tukemalla innovointia ja edistämällä räätälöityjä ratkaisuja voimme rakentaa EU:n karjankasvatukselle selviytymiskykyisen ja kestävä tulevaisuuden.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan kysymykset

8. Mitä toimia aiotte toteuttaa edistääksenne ympäristö- ja ilmastotavoitteita (kasvihuonekaasut, mukaan lukien metaani) ja varmistaaksenne samalla EU:n viljelijöiden taloudellisen ja sosiaalisen kestävyys ja heidän roolinsa EU:n elintarviketurvan varmistamisessa? Voitteko antaa yksityiskohtaisia tietoja kestävyysertifiointijärjestelmien ehdotetusta vertailuanalyysijärjestelmästä, jotta maatalojen kestävyysarvioiteja voidaan yhdenmukaistaa? Mihin kriteereihin se perustuu? Miten se vähentää hallinnollista rasitetta alalla? Miten mielestänne voitaisiin saavuttaa vuotta 2030 koskeva EU:n luonnonmukaisen tuotannon tavoite? Millaista yhteistyötä aiotte tehdä terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen kanssa yhteinen terveys -lähestymistavan ja kestäviä elintarvikkejärjestelmiä koskevan lainsäädäntökehyksen edistämiseksi? Aiotteko sisällyttää jälkimmäistä koskevan ehdotuksen komission vuoden 2025 työohjelmaan? Miten suunnittelette varmistavanne, että tässä lainsäädäntökehyksessä otetaan huomioon kaikki sidosryhmät ja että kestävyys edistämiseen sovelletaan yhdenmukaista lähestymistapaa koko arvoketjussa alkaen maataloudesta aina elintarvikkejätteen vähentämiseen, eläinten hyvinvointiin ja terveellisempiin ja kestäviin ruokavaliioihin ja laadukkaisiin elintarvikkeisiin?

Koska maatalous- ja elintarvikkejärjestelmät vaikuttavat ilmastoon ja ympäristöön, tarvitaan yhteinen ja johdonmukainen lähestymistapa siihen, miten elintarvikkejärjestelmän eri osat edistävät ilmastotavoitteita ja vastaavat ympäristöhaasteisiin. Maatalouden, kuten kaikkien muidenkin alojen, on tehtävä oma osuutensa. Elintarviketuotanto perustuu luontoon ja ekosysteemeihin ja liittyy niihin erottamattomasti. Ilman tervettä maaperää viljelijöillä ei ole toimeentuloa.

Ympäristö- ja ilmastotavoitteita koskevien tulosten saavuttamisen varmistamiseksi kannustimiin ja investointeihin on kiinnitettävä enemmän huomiota, jotta kannustimien, investointien ja sääntelyn välillä löydetään oikea tasapaino. Sen vuoksi aikomukseni on nykyisen YMP:n tukikehyksen puitteissa hyödyntää jo toteutettuja merkittäviä ympäristö- ja ilmastotoimia yhdessä hyväksytyjen tai käsiteltävänä olevien ympäristö- ja ilmastolakien, myös luonnon ennallistamista koskevan asetuksen, puitteissa. Maatalouden turvaamiseksi on varmistettava tehokkaasti maaperän hedelmällisyys, vähennettävä ravinnehävikkiä ja palautettava biologinen monimuotoisuus ja sen palvelut rankaisematta viljelijöitä.

YMP:n puitteissa olisi otettava paremmin huomioon päästöt, ensiksi parantamalla kasvihuonekaasupäästöjen mittaamista sekä kansallisella että tilatasolla, jotta saadaan konsolidoituja tietoja EU:n tasolla. Hyvien käytäntöjen vaikutukset maatalouden päästöjen vähenemiseen on otettava paremmin huomioon, sillä monia toimia on jo toteutettu. Markkinoilla tai kansallisissa kasvihuonekaasuinventaariorissa ei huomioida riittävästi näitä vaikutuksia. Toiseksi maatalouden päästöjen, myös metaanin, vähentäminen edellyttää tiettyjen YMP:n välineiden vahvistamista ja tuen lisäkohdentamista esimerkiksi tietyille alueille tai kotieläintalouteen sekä lannankäsittelyyn liittyviä innovaatioita.

Ympäristön kannalta kestävään ja taloudellisesti kannattavaan maanviljelyyn on mahdollisuuksia, kuten luomualalla on osoitettu. Olen erittäin vakuuttunut alan potentiaalista EU:ssa. Aion keskittyä edelleen alan kehittämiseen. YMP:n strategiasuunnitelmissa esitetään luomualalle merkittävää tukea ja kunnianhimoisia tavoitteita, ja on tärkeää jatkaa tukea, jolla helpotetaan siirtymistä ja luomuviljelyn ylläpitämistä. Meidän on myös kiinnitettävä huomiota luonnonmukaisten tuotteiden markkinakysynnän kehittämiseen ja kulutuksen edistämiseen esimerkiksi menekinedistämispolitiikan tai julkisia hankintoja koskevien sääntöjen muutosten avulla.

Ihmisten, eläinten, kasvien ja ympäristön terveyden välillä on selkeitä yhteyksiä, kuten yhteinen terveys -lähestymistavasta ilmenee. EU:n elintarvikkejärjestelmän pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn säilyttämiseksi tarvitaan yhä enemmän kokonaisvaltaista lähestymistapaa, mutta tämä pitkän aikavälin tavoite on saavutettava uudella lähestymistavalla kestävyteen, kuten myös strategisessa vuoropuhelussa suositeltiin. Uusien lainsäädäntöehdotusten sijaan tavoitteet voidaan saavuttaa panemalla voimassa oleva lainsäädäntö paremmin täytäntöön ja valvomalla sen noudattamista käyttäen samalla kannustimia ja uusia markkinapohjaisia välineitä muutoksen edistämiseen. Aion tehdä asiassa tiivistä yhteistyötä muun muassa terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen, kalastus- ja valtameriasioista vastaavan komission jäsenen, ympäristöasioista, vesiresilienssistä ja kilpailukykyisestä kiertotaloudesta vastaavan komission jäsenen sekä ilmastotoimista, nettonollatavoitteesta ja puhtaasta kasvusta vastaavan komission jäsenen kanssa.

Keskeistä on sellaisen pragmaattisen ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan käyttö, jossa otetaan huomioon viljelijöiden erityistarpeet. Aion muun muassa tehdä yhteistyötä viljelijöiden, kaikkien elintarvikkeiden toimijoiden sekä kuluttajien edustajien kanssa ja tieteen alalla kehittääkseni yhdenmukaistetun maatalojen kestävyys arviointimenetelmän eli vertailuanalyysijärjestelmän. Olemassa oleviin julkisiin ja yksityisiin

järjestelmiin perustuva järjestelmä, joka ottaa huomioon maatalojen realiteetit, voi auttaa viljelijöitä kirjaamaan kestävyystiedot vain kerran, mikä vähentää hallinnollista taakkaa. Se parantaisi viljelijöiden kykyä vertailla kestävyyttä koskevia tuloksiaan ja toisi esiin kestävyuden eri ulottuvuuksien väliset jännitteet. Se voisi toimia mahdollisten julkisten tai yksityisten kestävyysjärjestelmien perustana, kuten strategista vuoropuhelua koskevassa raportissa esitetään. Maatalouselintarvikealalla käytettävä EU:n laajuinen vertailuanalyysoijärjestelmä on väline, jolla viljelijöitä kannustetaan omaksumaan kestäviä käytäntöjä ja annetaan heille mahdollisuus osoittaa niiden noudattaminen, jotta he saisivat paremman korvauksen markkinoilta.

Strategisessa vuoropuhelussa todetaan myös, että siirtyminen tasapainoisempiin ruokavalioihin on keskeistä kansalaisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta. Jos nimitykseni vahvistetaan, aion tehdä yhteistyötä terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen kanssa tällä alalla, mutta tunnustaa samalla EU:n toimivallan rajat elintarvikkeiden kulutuksen alalla. Elintarvikkeilla on myös vahva sosiaalinen ja kulttuurinen ulottuvuus: kansallisilla ja alueellisilla viranomaisilla on parhaat edellytykset toimia, koska ne vastaavat koulutuksesta, kansanterveydestä ja verotuksesta, jotka ovat keskeisiä tekijöitä kestävä ja terveellinen ruokavalion tukemisessa. On kuitenkin aloja, joilla EU voi tuoda lisäarvoa ja tukea tai täydentää näitä toimia.

Aion jatkaa EU:n maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden menekinedistämisohjelmaa jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin yleisen tuen mukaisesti.

Lisäksi aion jatkaa EU:n koulujakelujärjestelmää ja tehostaa sitä edelleen. Se on yksi niistä EU:n tason ainutlaatuisista välineistä, jotka tavoittavat tärkeimmän yleisen eli koululaiset, joiden pitäisi paitsi hyötyä erilaisista terveellisistä maataloustuotteista, kuten hedelmistä, vihanneksista ja maitotuotteista, myös oppia enemmän maataloudesta, ympäristöstä ja tasapainoisesta ruokavaliosta. Lisäksi EU:n julkisia hankintoja koskevat säännöt antavat elintarvikkeita hankkiville viranomaisille mahdollisuuden ottaa huomioon tietyt kestävyyskriteerit. Olen myös tältä osin sitoutunut työskentelemään taloudellisesta hyvinvoinnista ja teollisuusstrategiasta vastaavan johtavan varapuheenjohtajan sekä terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen kanssa.

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin paranemisesta on konkreettista hyötyä viljelijöille erityisesti sen vuoksi, että tautien puhkeamisriski pienenee ja lääkkeiden käyttö vähenee, millä on myönteinen vaikutus mikrobilääkeresistenssin, sairastuvuuden ja kuolleisuuden vähenemiseen sekä karjankasvatuksen kannattavuuden paranemiseen. Nykyisestä YMP:stä tuetaan viljelijöitä eläinten hyvinvoinnin ja terveyden parantamisessa. Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion tehdä tiivistä yhteistyötä terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen kanssa erityisesti uudistaakseni eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä tieteellisten, ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten tekijöiden mukaisesti.

Elintarvikejätteen osalta olen yhdessä ympäristöasioista vastaavan komission jäsenen sekä terveysasioista ja eläinten hyvinvoinnista vastaavan komission jäsenen kanssa sitoutunut nopeuttamaan EU:n edistymistä kohti kestävä kehityksen tavoitetta 12.3, jonka tarkoituksena on maailman elintarvikejätteen puolittaminen vähittäiskaupan ja kuluttajien tasolla sekä ruokahävikin vähentäminen vuoteen 2030 mennessä, ja elintarvikejätteen ja -hävikin sisällyttämistä kaikkiin asiaankuuluviin politiikanaloihin, myös maatalousalalla. Aion tukea lisätoimia, joilla vähennetään elintarvikejätettä ja -hävikkiä.

Kalatalousvaliokunnan kysymys

9. Miten aiotte ottaa vastuualueellanne huomioon EU:n kalastus- ja vesiviljelyalojen merkityksen ja niiden vaikutuksen EU:n elintarvikeomavaraisuuteen ja meriekosysteemien suojeluun sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä?

Kalastus- ja vesiviljelyalat ovat monien yhteisöjen peruspilari eri puolilla Eurooppaa, ja niillä on ratkaiseva rooli elintarviketurvan sekä työllisyyden ja taloudellisen toiminnan kannalta monilla alueilla.

Tästä huolimatta lähes 70 prosenttia kaikista EU:ssa kulutetuista kalastus- ja vesiviljelytuotteista tuodaan muualta. Valtavasta potentiaalistaan huolimatta Euroopan vesiviljelytuotanto on edelleen suhteellisen vähäistä ja vakaata.

Jos nimitykseni komission jäseneksi vahvistetaan, aion tehdä tiivistä yhteistyötä kalastus- ja valtameriasioista vastaavan komission jäsenen kanssa sen varmistamiseksi, että maataloutta ja elintarvikkeita koskevassa visiossa otetaan asianmukaisesti huomioon kalastus ja vesiviljely. Aiomme myös tehdä yhteistyötä koheesio- ja uudistusasioista vastaavan johtavan varapuheenjohtajan kanssa parantaaksemme maaseutu- ja rannikkoalueiden houkuttelevuutta nykyisten ja tulevien sukupolvien kannalta.

Jotta elintarviketurva varmistetaan, EU:n on edistettävä kilpailukykyistä, kestävää ja selviytymiskykyistä kalastus- ja vesiviljelyalaa ja säilytettävä maaseutu-, rannikko- ja jokivarsialueiden elinvoimaisuus. On myös muistettava, että se mitä tapahtuu maalla, vaikuttaa voimakkaasti meriin. Esimerkiksi ravinnehävikki vaikuttaa kielteisesti sekä maatalouteen että valtameriin, mistä koituu kustannuksia kalastus- ja matkailualoilla. Uskon vakaasti, että elintarvikejärjestelmälle olisi valittava kokonaisvaltainen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon sekä maatalous että kalastus ja vesiviljely.

Kuluttajilla on keskeinen rooli tässä siirtymässä. Hinta on kuluttajille edelleen keskeinen tekijä kulutus päätöksissä. On tärkeää luoda sopiva suotuisa ympäristö, jossa markkinat palkitsevat kestävämpiä käytäntöjä. Kuluttajille tiedottaminen on edelleen alue, jota kehittämällä voidaan edistää sujuvaa siirtymistä kestäväan kehitykseen: yhteistyötä on tehtävä esimerkiksi yksityiskohtaisempien alkuperämerkintöjen alalla.